

тѣ; въ тѣхно то присѣтствіе, Манлій са уплакъвалъ, че были скрыты Галлеки тѣ пары. За народна та полза ёще, той поискалъ ново расподѣлянье на нивья та и продажба на общественны тѣ земи, за да са освободятъ отъ дългове тѣзи бѣдны, които изново паднѣли въ рѣцѣ тѣ на богаты тѣ; защото были принудены отъ изново да построятъ развалены тѣ си къщья. По вліяніе то на патрициі тѣ, назначенъ былъ диктаторъ, който повелѣлъ да хванятъ Манлія, като человекъ опасенъ за республика та, като бунтовникъ и клеветникъ. Плебеи тѣ, въ желѣйны дрехи зели да оплакватъ патрона си и обстѣпили прага на негова та тъмница. Чета та на народа, що са стичаль, ставала се по страшна — и сенатъ тѣ былъ принуденъ да върне на Манлія свобода та.

Но скоро трибуны тѣ пакъ обвинили Манлія, че ужь той ище за себеси самодържавіе. Надѣвали са, че той доброводно ще остави града; но Манлій непреклонно и безстрашно ожидалъ съдба. Той показвалъ на раны тѣ си, на оръжіе то, на трийсетъ тѣ убиты съ рѣка та му непріатели, на спасенныя Капитолій; той извыквалъ къмъ богове тѣ, молилъ ги да бѣдѣтъ къмъ него по праведливы отъ хора та, молилъ ги да са смилѣтъ надъ негова та злочестина. И вторый пѣтъ го испуенѣли. Но когато негова та партія замыслила съ обрѣжена рѣка да са утвърди въ Капитолій и наченѣла да настоява, да бы той явно възстанѣлъ, тогази Камилъ четвъртый пѣтъ былъ назначенъ диктаторъ: Манлія осѣдили на смърть; този пѣтъ патрициі тѣ нарочно са събрали въ горица та, отъ дѣто не былъ видѣнъ Капитолій, и тамъ осѣдили на смърть злочестаго. Манлія завлекли на Тарпейска та канара а отъ тамъ го блѣнѣли въ страшна та пропасть. Отъ тогази остала въ Римъ изговорка та: „Само нѣколко стѣпки има отъ Капитолій до Тарпейска та канара.“

6.

Права та на плебеи тѣ постоянно са престѣпвали, тогази възстанѣли за тѣхъ двама юначны трибуны